

Nr 220.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till beräkning av vissa inkomster å riksstaten för budgetåret 1931/1932; given Stockholms slott den 21 maj 1931.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Felix Hamrin.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 maj 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anhåller att med hänsyn till de förskjutningar, som under riksdagens lopp inträtt i förutsättningarna för det i statsverkspropositionen framlagda statsregleringsförslaget för budgetåret 1931/1932, få underställa Kungl. Maj:t frågan om vidtagande av ändring i vissa av de i propositionen meddelade inkomstberäkningarna för nämnda budgetår, i vad angår sådana statsinkomster, som finansiera allmänna skattebudgeten, samt anför därvid följande:

Vid anmälan av finansplanen i årets statsverksproposition lämnade jag, med hänsyn till kassafondens betydelse ur statsregleringssynpunkt, en översikt av fondens utveckling under den senast tilländalupna femårs-

*Utfallet av
löpande stats-
reglering.*

perioden. Jag konstaterade därvid, att kassafonden under de senaste budgetåren varit stadd i fortgående stegring, så att behållningen, som vid början av budgetåret 1927/1928 utgjort 30.91 miljoner kronor, vid utgången av sistförflutna budgetår stigit till 78.76 miljoner kronor. Härifrån borde emellertid avräknas det belopp å 5 miljoner kronor, som av 1930 års riksdag tagits i anspråk för finansiering av statsregleringen för budgetåret 1930/1931, varefter i fonden kvarstode ett belopp av 73.76 miljoner kronor.

I sammanhang härmed redogjorde jag vidare för olika omständigheter, som påverkade utfallet av statsregleringen för innevarande budgetår, samt framhöll, att man för det dåvarande hade att utgå från sannolikheten av en, måhända rätt kännbar, påfrestning på kassafonden till täckande av brist i sagda statsreglering.

På nuvarande framskridna tidpunkt av budgetåret föreligga givetvis väsentligt större möjligheter att överblicka utfallet av löpande statsreglering, än vad fallet var vid statsverkspropositionens avlåtande. Till stöd för ett bedömande av läget härutinnan hänvisar jag till en av riksräkenskapsverket, jämlikt dess instruktion, avgiven beräkning, dagtecknad den 29 april 1931.

Denna beräkning grundar sig på uppgifter från de olika ämbetsverken och myndigheterna. I de fall, där enligt riksräkenskapsverkets mening dessa uppgifter utvisat inkomst- respektive utgiftsbelopp, som med hänsyn till inkomstillflödet respektive utgiftsbelastningen under tidigare år eller av andra skäl kunnat antagas icke motsvara det blivande utfallet, har riksräkenskapsverket vidtagit de jämkningar, som verket ansett påkallade.

De huvudsakliga resultaten av beräkningarna sammanfattas av riksräkenskapsverket sålunda:

Av beräkningarna rörande inkomstillflödet framgår, att skattebudgetens sammanlagda inkomster beräknas överstiga de i riksstaten uppförda med 18.65 miljoner kronor. Av det beräknade överskottet skulle 9.22 miljoner kronor tillföras kassafonden och 5.00 miljoner kronor fonden för statsskuldens amortering. Av återstående överskott, vilka skola användas för särskilda utgiftsändamål, kommer på automobilskattemedlen ett belopp av 3.50 miljoner kronor.

Större överskott att tillföras kassafonden beräknas uppstå å skatttitlarna inkomst- och förmögenhetsskatt, stämpelmedel, tullmedel och tobaksskatt samt å två av affärsverken, postverket och telegrafverket. Större underskott beräknas endast i fråga om levereringarna av överskottsmedel från domänverket.

Vad utgifterna beträffar, beräknas dessa medföra en nettobelastning av kassafonden med 13.31 miljoner kronor.

Huvuddelen av merutgifterna faller å nionde huvudtiteln samt å anslaget till oförutsedda utgifter med respektive 5.24 miljoner kronor och 3.56 miljoner kronor. Den betydande merutgiften å nionde huvudtiteln har företrädesvis sin orsak i att å anslaget till åtgärder för den inhemska sockerbetodlingens uppehållande redan redovisats utgifter, som med 4.16

miljoner kronor överskjuta det i riksstaten anvisade beloppet. Merutgiften å anslaget till oförutsedda utgifter har förorsakats av medgivandet av årets riksdag att till förstärkning av det under femte huvudtiteln anvisade anslaget till bekämpande av arbetslösheten från förutnämnda anslag överföra ett belopp av 4.00 miljoner kronor. Vardera av fjärde och femte huvudtitlarna företer nettomerutgifter uppgående till omkring en och en halv miljon kronor. Å övriga huvudtitlar uppgår skillnaden mellan merutgifter och besparingar till relativt obetydliga belopp.

Då såsom tidigare angivits inkomsterna beräknats medföra ett överskott att tillföras kassafonden av 9.22 miljoner kronor och utgifterna beräknats belasta kassafonden med ett belopp av 13.31 miljoner kronor, skulle kassafonden genom statsregleringen för budgetåret 1930/1931 tagas i anspråk med ett nettobelopp av 4.09 miljoner kronor.

Riksräkenskapsverkets ifrågavarande beräkning, vars slutresultat alltså pekar hän på att belastningen av kassafonden kommer att stanna vid i runt tal 4 miljoner kronor, synes mig i huvudsak väl grundad. Enligt numera tillgängliga uppgifter har emellertid senast redovisade månad att uppvisa en tillfällig meruppbörd av stämpelmedel på mellan 2 och 3 miljoner kronor utöver vad riksräkenskapsverket haft anledning räkna med. Å andra sidan har tulluppbörden under sistlidna april månad visat stark nedgång i jämförelse med samma månad i fjol. Det synes för den skull sannolikt, att den slutliga bristen i budgeten kommer att röra sig kring det av riksräkenskapsverket kalkylerade beloppet.

Såsom framgår av finansplanen i årets statsverksproposition, utvisade efter avslutat budgetarbete skattebudgetens utgiftssida ett belopp på 785.90 miljoner kronor, medan summan av skattebudgetens påräkneliga inkomster utgjorde 749.21 miljoner kronor. Ett ytterligare inkomstbelopp av 36.69 miljoner kronor var sålunda erforderligt för budgetens balansering. *Statsverkspropositionen.*

När det gällde att anskaffa medel för att täcka denna brist, utgick jag ifrån att några skatteförhöjningar eller nya skatter ej borde ifrågasättas. Däremot syntes det mig självfallet, att i ett läge sådant som det föreliggande de besparade tillgångar, som uppsamlats i statsverkets kassafond, borde bidra med ett avsevärt belopp. Jag ansåg detta så mycket mera på sin plats, som tvivelsutan fonden för närvarande vore större än dess ändamål krävde och en alltför stor anhopning av besparade medel under gynnsammare statsfinansiellt läge alltid innebure en stark frestelse till statsutgifter, som måhända icke vore oundgängligen nödvändiga. Även med denna utgångspunkt måste det emellertid med hänsyn till det befarade underskottet på löpande budget anses uteslutet att av kassafondens tillgångar taga i anspråk hela det belopp, som erforderades för att täcka nyssnämnda underskott. Härvid borde jämväl beaktas, att inkomstberäkningarna för budgetåret 1931/1932 på grund av de ovissa faktorer, varmed man hade att räkna, innefattade så många osäkerhets-

moment, att, även om försiktighet vid beräkningarna iakttoges, icke heller nästa statsreglering kunde förutsättas vara under alla förhållanden säkerställd. Skulle lågkonjunkturen bliva mera djupgående och av längre varaktighet, än man då utginge ifrån, kunde ett alltför kraftigt grepp ur kassafonden medföra bekymmersamma konsekvenser för senare statsregleringar.

Efter att hava avvisat tanken att genom beslut vid innevarande års riksdag i förtid ändra den år 1926 fastslagna ordningen för rusedrycksmedlens användning föreslog jag på skäl, som av mig närmare utvecklades, att — till undvikande av nya eller höjda skatter — av fonden för statsskuldens amortering skulle tagas i anspråk ett belopp av 13.46 miljoner kronor (exakt 13,455,000 kronor). Detta belopp motsvarade summan av de till kapitalbudgeten hörande anslag till statens affärsverksamhet, fonden för statens aktier, statens utlåningsfonder samt fonden för mötande av förluster å aktiebolaget Kreditkassan av år 1922, som enligt budgetförslaget skulle täckas av andra statsinkomster än lånemedel.

Under förutsättning av bifall härtill skulle — fortsatte jag vidare — underskottet i statsregleringen nedbringas till 23.23 miljoner kronor. Detta belopp var enligt min mening icke större, än att det borde kunna täckas ur kassafonden. Jag förordade alltså, att av sistnämnda fonds tillgångar sagda summa disponerades för budgetens balansering. Därmed skulle fonden nedbringas till omkring 50 miljoner kronor, varifrån dock ytterligare vore att avräkna vad som åtginge till täckande av eventuell brist i löpande eller nästkommande statsreglering.

I överensstämmelse med de grunder, som jag här översiktligt återgivit, ernåddes balans i statsregleringsförslagets skattebudget.

Under riksdagen vidtagna ändringar å skattebudgetens utgiftssida.

Under riksdagens lopp hava åtskilliga ändringar vidtagits i avseende å budgetförslagets utgiftssida. Dessa ändringar äro att hänföra dels till särskilda Kungl. Maj:ts propositioner dels till initiativ från riksdagens sida. I förra hänseendet må erinras om Kungl. Maj:ts förslag om en ökning på 3.00 miljoner kronor av anslaget under femte huvudtiteln för arbetslöshetens bekämpande utöver vad i statsverkspropositionen förutattes samt om ett nytt anslag under tredje huvudtiteln på 0.39 miljon kronor för inköp av beskickningshus i Tokio. Bland anslagsstegringar, till vilka riksdagen själv tagit initiativ, må pekas på de beslutade ökningarna med tillsammans 1.10 miljon kronor av olika anslag under sjätte huvudtiteln för vägar, hamnar och farleder samt det nya anslaget under utgifter för kapitalökning å 3.50 miljoner kronor till förslag för inköp av smågatsten. Å andra sidan äro också att anteckna vissa anslagsminskningar, av vilka den mest betydande, uppgående till 0.78 miljon kronor, hänför sig till anslagstiteln räntor å statsskulden m. m.

Vad särskilt angår det nämnda anslaget på 3.50 miljoner kronor till förslag för inköp av smågatsten kan visserligen ifrågasättas, huruvida icke

anslaget såsom tillhörande kapitalbudgeten borde i större eller mindre utsträckning täckas av lånemedel. Då det emellertid med hänsyn till åtgärdens karaktär av nödhjälp torde vara tvivelaktigt, huruvida och i vad mån beloppet kan komma att till statsverket återbetalas, förordar jag, att i förevarande sammanhang lånemedel icke tagas i anspråk.

Under förutsättning härav och med utgångspunkt från hittills av riksdagen beslutade utgifter samt, i den mån beslut ännu ej av riksdagen fattats, från Kungl. Maj:ts förslag i ännu icke avgjorda anslagsfrågor torde man, enligt vad ett verkställt överslag giver vid handen, hava att räkna med att skattebudgeten — bortsett från de anslag, som täckas av automobilskattemedel — i förhållande till statsverkspropositionen ökats med i runt tal 7.4 miljoner kronor.

När jag i årets statsverksproposition gick att angiva de grunder, på vilka den av mig uppgjorda finansplanen vilade med hänsyn till utsikterna i ekonomiskt hänseende för budgetåret 1931/1932, anförde jag, att utgångspunkterna härutinnan uppenbarligen vore mer än vanligt osäkra. Att även för Sveriges del innevarande kalenderår komme att uppvisa ett sämre ekonomiskt resultat än förra året syntes mig emellertid högst antagligt, och vad angick utsikterna för första halvåret 1932 — därom meningarna förefölle gå mera i sär — förklarade jag mig hålla för sannolikt, att en återgång till de relativt goda tider vi haft under de senaste åren ej komme att ske så snabbt som vissa optimistiska bedömare ansåge troligt.

*Reviderade
inkomst-
beräkningar.*

Vad som därefter inträffat synes mig bestyrka riktigheten av den tveksamhet rörande ett snart inträdande omslag i konjunkturerna, varåt jag sålunda gav uttryck. Med den oklarhet, som alltjämt råder inom det ekonomiska livet, låter det sig fortfarande icke göra att fälla något säkrare omdöme rörande utsikterna för framtiden. Redan den omständigheten, att under de gångna månaderna några bestämda tecken knappast förmärkts, som varsla om en ljusning i konjunkturerna, lär emellertid böra uppmärksammas vid fastställandet av inkomstberäkningarna för nästa budgetår. Jag har för den skull ansett särskild anledning i år föreligga att på nuvarande skede av budgetbehandlingen ånyo upptaga spörsmålet om inkomstberäkningarna till omprövning.

För att erhålla material till ett dylikt bedömande har jag, på sätt även föregående år skett, anmodat cheferna för vederbörande verk och företag att till den 1 maj inkomma med förnyade beräkningar rörande den sannolika avkastningen för nästa budgetår av vissa inkomstitlar i riksstaten, som äro av större statsfinansiell betydelse, nämligen stämpelmedel, tullmedel, tobaksskatt, överskotten å affärsverken, inkomsten från Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag samt rusdrycksmedlen.

Enligt de mottagna svaren skulle ifråga om de angivna inkomstitlarna

anledning till sänkning i statsverkspropositionens beräkningar föreligga beträffande tullmedlen med 2 miljoner kronor eller från 138 miljoner till 136 miljoner kronor, beträffande överskotten å statens järnvägar och statens vattenfallsverk — vilka överskott i statsverkspropositionen beräknats till respektive 30 miljoner och 15.15 miljoner kronor — med respektive 4 miljoner och 0.15 miljon kronor samt beträffande inkomsten av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, i budgetförslaget upptagen till 7 miljoner kronor, med 1 miljon kronor. Dessa minskningar utgöra tillhopa 7.15 miljoner kronor. Höjning har icke ifrågasatts av någon av de nämnda inkomstittlarna.

De sålunda gjorda förnyade inkomstberäkningarna finner jag mig böra med vissa jämkningar biträda.

Vad tullmedlen angår, har generaltulldirektören grundat sin beräkning på en jämförelse med den sannolika uppbörden av tullmedel under innevarande budgetår samt därvid utgått ifrån att denna senare komme att belöpa sig till 140 miljoner kronor. Även om sistnämnda uppbörd icke kommer att nå upp till det belopp av 144 miljoner kronor, som riksräkenskapsverket antagit, utan uppbörden, såsom jag håller för troligt, stannar ungefär vid det i riksstaten beräknade beloppet av 142 miljoner kronor, synas mig skäl föreligga att bibehålla statsverkspropositionens beräkning av denna inkomstittel.

I avseende å vattenfallsverkets överskott erinrar jag därom, att vattenfallsstyrelsen i förslaget till driftskostnadsstat för år 1931 upptagit belopp av sammanlagt 550,000 kronor för avskrivning å bokförda värdena av anläggningarna vid Harsprånget samt vid industri- och bostadsområdena i Porjus, men att Kungl. Maj:t, vid fastställande av sagda stat, tills vidare uppskjutit den slutliga prövningen av denna avskrivningsfråga. Med hänsyn härtill blev icke i statsverkspropositionen ifrågavarande belopp inräknat i det inkomstöverskott av vattenfallsverket, som upptogs i riksstatsförslaget. Då nu, enligt Kungl. Maj:ts förut denna dag fattade beslut, utredning skall igångsättas rörande nedskrivning av det i statens produktiva fonder nedlagda lånemedelskapitalet, och i avvaktan på resultatet av denna utredning berörda avskrivningsfråga torde böra få för innevarande år förfalla, synes det för avskrivningen avsedda beloppet böra läggas till det beräknade överskottet å vattenfallsverket (kraftverken) för nästkommande budgetår. Den av chefen för vattenfallsstyrelsen beräknade inkomstminskningen å 0.15 miljon kronor hänför sig till kanalverken. I det hela skulle sålunda vattenfallsverkets överskott ökas med 0.40 miljon kronor.

Enligt skrivelse nr 141 har årets riksdag, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag i propositionen nr 147, beslutat, att visst avgäldsbelopp om 0.40 miljon kronor skall överföras till »diverse inkomster». Sagda inkomstittel torde följaktligen böra höjas med nämnda belopp. Erinras må vidare, att Kungl. Maj:t i propositionen nr 193 föreslagit, att inkomstiteln »in-

komster av tandläkarinstitutet» skall upptagas med ett från 230,000 kronor till 270,000 kronor förhöjt belopp.

Dessutom må anmälas, att, enligt från riksgäldskontoret inhämtad uppgift, överskotten å allmänna järnvägslånefonden och å fonden för låneunderstöd, vilka överskott i statsverkspropositionen beräknats till respektive 1,535,000 kronor och 1,450,000 kronor, torde böra sänkas med respektive 135,000 kronor och 400,000 kronor.

Vad angår avkastningen av inkomst- och förmögenhetsskatten, vilken som bekant grundar sig på inkomstförhållandena under år 1930, har jag för den sedvanliga kontrollräkningen låtit införskaffa material från ordförändarna i taxeringsnämnderna i riket. Enligt de uppgifter, som inkommit, förefinnes knappast anledning att vare sig höja eller sänka statsverkspropositionens beräkning, som slutar på 158 miljoner kronor.

Av vad sålunda anförts framgår, att av ifrågavarande större inkomstitlar i statsverkspropositionen »diverse inkomster» bör höjas med 0.4 miljon kronor samt »statens vattenfallsverk» ävenledes med 0.4 miljon kronor, men att nedsättning synes böra företagas för »statens järnvägar» med 4 miljoner kronor, för »Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag» med 1 miljon kronor, för »allmänna järnvägslånefonden» med 0.1 miljon kronor och för »fonden för låneunderstöd» med 0.4 miljon kronor. Slutresultatet skulle alltså bliva en sänkning i förhållande till statsverkspropositionen med 4.7 miljoner kronor.

Då enligt de nu verkställda beräkningarna skattebudgetens utgiftssida — bortsett från anslagen att täckas med automobilskattemedel — skulle komma att överstiga budgetförslagets motsvarande slutsumma med 7.4 miljoner kronor, medan inkomsterna — fränsett automobilskattetitlarna — böra beräknas 4.7 miljoner kronor lägre än i statsverkspropositionen, skulle följaktligen bristen i allmänna skattebudgeten för närvarande kunna uppskattas till i runt tal 12.1 miljoner kronor.

Skattebudgetens balansering.

Vid övervägande av frågan om anvisande av utväg att täcka denna brist har jag liksom vid framläggandet av finansplanen i årets statsverksproposition utgått ifrån att under nuvarande förhållanden på det ekonomiska området skatteförhöjningar eller nya skatter böra undvikas. Jag har därför närmast undersökt, huruvida — utöver vad i statsverkspropositionen föreslagits — tillgängliga medelsreserver kunna för ändamålet anlitas.

Med avseende härå må till en början erinras därom, att, såsom förut påpekats, enligt statsverkspropositionen ett belopp av 13,455,000 kronor, motsvarande utgifter för kapitalökning, föreslagits skola disponeras ur fonden för statsskuldens amortering. På liknande sätt lär det ytterligare belopp av 3.50 miljoner kronor, som nu under kapitalökningsbudgeten beslutats till förslag för inköp av smågatsten och som, enligt vad jag nyss nämnde, lär böra täckas av andra statsinkomster än lånemedel,

kunna tagas i anspråk av nämnda fonds tillgångar. Ifrågavarande inkomsttitel skulle sålunda i riksstaten beräknas till 16,955,000 kronor.

För täckande av återstående brist i budgetförslaget, i runt tal 8.6 miljoner kronor, föreslår jag, att kassafonden anlitas. Vid tiden för statsverkspropositionens framläggande ansåg jag visserligen, att bidraget ur denna fond borde begränsas till ungefär det belopp av 23.23 miljoner kronor, som därvid föreslogs. Jag förutsatte emellertid då, att fonden skulle komma att utsättas för en kännbar påfrestning för täckande av brist i löpande statsreglering. Enligt de av mig nu lämnade, nya beräkningarna är ställningen härutinnan gynnsammare än man tidigare vågat utgå ifrån. Med hänsyn härtill torde kassafonden i själva verket, även om därifrån tages i anspråk vad jag nu föreslår i ytterligare tillskott för finansiering av nästkommande statsreglering, icke komma att nedbringas till lägre belopp än jag vid tiden för statsverkspropositionens framläggande räknade med.

Med det av mig nu ifrågasatta ytterligare tillskottet av cirka 8.6 miljoner kronor skulle bidraget från kassafonden till nästkommande budgets finansiering stiga från 23.23 miljoner till 31.83 miljoner kronor. Då kassafondens vid ingången av innevarande budgetår icke disponerade tillgångar utgjorde 73.76 miljoner kronor, skulle alltså fonden — bortsett från den påkänning, som kan bli följden av en mindre brist i löpande statsreglering — nedbringas till omkring 41.93 miljoner kronor. Givetvis bör hinder ej möta att låta det här angivna beloppet av 31.83 miljoner kronor, varmed kassafonden skulle bidra till nästa statsreglering, i anledning av den fortsatta anslagsbehandlingen vid innevarande riksdag undergå smärre jämkningar uppåt eller nedåt. Med hänsyn till det ovissa läget och till kommande statsregleringar finner jag det däremot icke tillrådligt att i väsentligen större utsträckning anlita fonden för budgetens finansiering.

I detta sammanhang må omnämnas, att jag ansett mig böra taga under förnyat övervägande, huruvida i nuvarande budgetläge en större andel av inflytande rusdrycksmedel borde kunna få disponeras för allmänna budgetändamål än det belopp av 75 miljoner kronor, som enligt 1926 års författning i ämnet för nästa budgetår står till förfogande för sådant ändamål. I avseende härå anförde jag vid statsverkspropositionens framläggande, att motsvarande fråga dryftats redan i fjolårets statsverksproposition, men att dåvarande chefen för finansdepartementet ställt sig avvisande mot tanken att i förtid ändra den år 1926 fastslagna ordningen för rusdrycksmedlens användning. Samma skäl ägde alltså giltighet. Därjämte tillfogade jag, att frågan om den fortsatta avsättningen av medel till avbetalning å statsskulden — vartill de överskjutande inkomsterna av rusdrycksacciserna för närvarande så gott som uteslutande disponeras — syntes mig böra ses i ett vidare sammanhang, nämligen i samband med spörsmålet om en omvärdering av det i statens affärsförvaltning nedlag-

da lånemedelskapitalet och om en eventuell nedskrivning av oräntabla delar av sådant kapital, varom utredning med det snaraste syntes böra komma till stånd. Förut i dag har Kungl. Maj:t fattat beslut om igångsättande av utredning i nu angivna syfte. Utredningen är avsedd att så bedrivas, att det skall bliva möjligt att på grundval därav vid höstens statsregleringsarbete överblicka behovet av fortsatta avsättningar till fonden för statsskuldens amortering för täckande av eventuellt erforderliga nedskrivningar av statens lånemedelskapital. Under sådana omständigheter synes det mig icke ändamålsenligt att utan avvaktan på denna utrednings slutförande ändra gällande ordning på förevarande område. De svårigheter, som säkerligen komma att möta vid uppgörande av statsregleringsförslaget för budgetåret 1932/1933, utgöra ytterligare ett skäl att tills vidare hålla olika utvägar öppna, då möjlighet nu i alla fall föreligger att utan skatteökning åstadkomma balans i budgeten för nästa statsregleringsår.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att, med ändring av i statsverkspropositionen framlagda förslag angående upptagande i riksstaten för budgetåret 1931/1932 av vissa inkomstitlar,

dels i nämnda riksstat beräkna följande inkomstitlar sålunda:

Diverse inkomster	kronor	7,800,000	
Statens järnvägar	»	26,000,000	
Statens vattenfallsverk:			
a. Statens kraft- verk	kronor	15,030,000	
b. Statens kanal- verk	»	300,000	
c. Statens vatten- fallsverks fas- tighetsförvalt- ning	»	220,000	» 15,550,000
Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag	»	6,000,000	
Allmänna järnväglånefonden	»	1,400,000	
Fonden för låneunderstöd (överskott)	»	1,050,000	
Fonden för statsskuldens amortering	»	16,955,000,	

dels ock i samma riksstat upptaga i anspråk tagna kapitaltillgångar av statsverkets kassafond till vad som erfordras för att täcka det belopp, för närvarande beräknat till 31.83 miljoner kronor, varmed utgifterna eljest skulle komma att överstiga inkomsterna.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställa behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

E. Regnér.